

DORPSKRANT DRIMMELEN

Jaargang 4, nummer 1

21 maart 2010

Januari begon in mineur. Nico van Schie en oud - dorpsgenoot Paul Scholte zijn niet meer onder ons. Twee mensen die hun geluk vonden in creativiteit. In zang en het toneelspel. En dan het trieste feit dat Cor de Wijs postbode af is in ons dorp. BN de Stem heeft er een pracht artikel aan gewijd. Doen wij ook in onze krant. Mooier nieuws: het carnaval. Een mooie maand voor onze dorpsgenoot Ben Thijssen. Hij sauwelde in Den Hout, Made en in 't Voske. Overal was hij de beste. Als je van dorpsfolklore wilt genieten: ga volgend jaar naar 't Voske!

De gemeente heeft op 8 februari een aantal dorpeelingen uitgenodigd om in gesprek te gaan met een stedenbouwkundigen over het toekomstig Drimmelen. Een leerzame avond was het. U was er niet bij? Treur niet: uw buurman, straat- of dorpsgenoot heeft u goed vertegenwoordigd!

Ja, en dan die actie van Het Klaverblad voor de mensen in Haïti. Waarin een klein dorp groot kan zijn! En..... de Dorpskrant start **vandaag** een website voor ons dorp! **www. drimmelen-dorp.nl**. Veel leesplezier!

Uw hoofdredacteur

COR DE WIJS

POSTBODE MET POSTCODE 4924 AA (BIESBOSCH)

Daar gaat hij....

Op de fiets, op een elektrische scooter, te voet of met de auto door ons dorp. Al naar gelang de weersgesteldheid of het seizoen. Jaar in jaar uit met een stapeltje post in zijn handen. Gehaast en kalm tegelijk. Maar altijd vrolijk. Een spring in het veld. Niet te beroerd voor een praatje met Jan en alleman. Op 15 januari was het zijn laatste tocht door ons dorp. Nog een jaar mag hij post bezorgen in de Biesbosch.

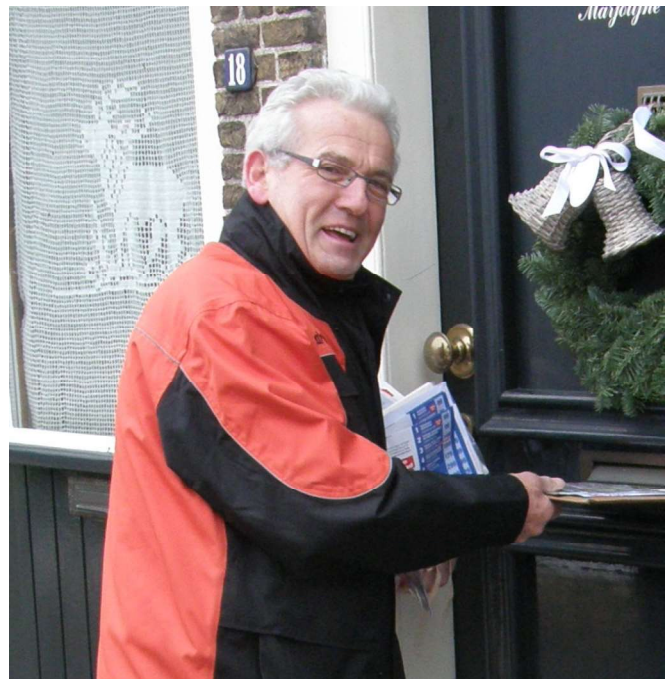
Cor de Wijs

Een man met het hart op de tong. Is een man van het verleden. Heeft geleerd hard te werken. Na de ambachtsschool ging hij de bouw in. Hij heeft aan een aantal verbouwingen in ons dorp meegewerkt. Na 11 jaar nam hij ontslag en solliciteerde naar een baan-tje als postbode. In Drimmelen liep Kees Schuller rond. Toen deze er mee stopte, mocht Cor hem opvolgen. Dat was niet gemakkelijk. Hij moest zich

waarmaken. En dat lukte warempel. Schuller was een rustig type. Cor een druktemaker.

Je bent een open boek Cor

Ik praat veel ja. Ik heb geen geheimen. Ik vertel de mensen veel over mezelf. Dat wekt vertrouwen. Mensen praten dan ook openlijk met mij. Alles in het volste vertrouwen dat ik hun geheimen niet rondslinger door het dorp. Ik maak nooit post open. Ja, een uitzondering maak ik. Ieder geboortekaartje lees ik! Altijd stuur ik de trotse ouders dan een felicitatiekaartje van de postboot.

COLOFON

Redactieraad:

Rinus Rasenberg (hoofdredacteur)
tel. 681932 / 06-22499780
Els Pellikaan (secretariaat)
tel. 06-29070826
Margit Rietveld (vormgeving)
Adriaan Snoek (fotografie)
tel. 682663

Correspondenten:

Kees Brouwers: Dorpsstraat,
Weitjes, Boomgaard, Stationsweg
Els Pellikaan: Kuipershoek
Louis van Suijlekom: Amalia van
Solmsstraat, 't Fort
Ricarde van Drimmelen: Herengracht
Sjaak van Schie: Oud-Drimmelen
Anita van Gennip: Vaartkant

E-mail-adres:

dorpskrant.drimmelen@hotmail.com

Rabo-bankrekening:

136024416 t.n.v. M.H.B. Rietveld
inz. Dorpskrant Drimmelen

EVENEMENTENKALENDER

Open Tuin Nel Reijntjens

5 juni 2010, Dorpstraat 6
10.00—17.00 uur

Lancering website

www.drimmelen-dorp.nl
21 maart 2010

Roeiregatta

26 juni, 18.00 uur, Oude Haven; aan-
melden bij Willem Butter, Batterij 12

Herengrachtconcert

28 augustus 2010

Hart voor Drimmelen organiseert:

27 maart
Drimmelen luidt de zomer in!
Spaanse Avond

15 mei

Disco voor de jeugd

10 juli

Drimmelen's got talent
van 0 tot 105 jaar

Of er iets veranderd is in dit dorp?

Met import bedoel je? Nooit moeite mee gehad. De Drimmelse mensen zijn openhartig. Ik heb hier veel vrienden. Ik kom op feestjes. Kwam regelmatig op de school van Douwe Stellinga. Clown spelen. Mooi hoor. Tijdens het 350-jarig bestaan liep ik een week te bestellen in oude klederdacht van de jaren 1900. Heb zelfs nog een voorwoord geschreven in het jubileumboek.

Je bent een duizendpoot Cor. Be- gin maar ergens.

Ik speelde vroeger "Zwarte Piet". Nu coördineer ik de intocht van St. Nicolaas. Ik zorg voor geluid en maak afspraken met de fanfare. De Sint stapt in Geertruidenberg op een boot van de scouting en vaart naar de Oude Haven. Het is hier een geweldig feest. Ja, waar vind je zo'n mooie ambiance. Ik heb het altijd al gezegd: het dorp is goedgelovig. En dat waardeert de Sint.

Je hebt al eens feest gevierd als postbode?

*Toen ik mijn 25-jarig jubileum vierde, gaf ik een receptie in het dorps-
huis. Er waren toen 87 kinderen op school. Bijna alle kinderen hadden tekeningen gemaakt. Gerda Brouwers las nog een eigen gemaakt gedicht voor.*

Je leeft mee met lief en leed van het dorp.

Als er een dode te betreuren viel, ging ik de mensen persoonlijk de post brengen. Het had geen pas de brieven door de bus te gooien. Het waren brieven of kaarten van mensen die medeleven betoonden. Die bestelling probeerde ik extra waarde te geven door ze persoonlijk te overhandigen. Meestal kreeg ik een kop koffie en ging daarna weer aan het werk.

De Biesbosch.

Met een klein stapeltje brieven maak ik iedere dag mijn vaartocht door de Biesbosch. Ik ken de mensen daar als waren het mijn vrienden. Ik heb kinderen zien opgroeien en uitvliegen.

We zouden allemaal wel zo'n baantje willen hebben.

Ja, ik ben een bofkont. Ben vaak geïnterviewd door kranten of radio. Allerlei bekende Nederlanders waren nieuwsgierig naar mijn werk als postbode in de Biesbosch. Was best geinig. Ook goede promotie voor de PTT. Toch? Ooit werd ik gebeld door iemand uit Amerika. De man had in een Engels tijdschrift een artikel over mij gelezen. Dat zijn leuke dingen.

Een sterk verhaal Cor?

Op de boerderij van Jan Saarloos was een kalf met een open buik geboren. Elly, zijn vrouw, duwde de darmen terug. Terwijl ik met mijn hand de darmen tegen hield, naaide Elly de buik dicht. Het kalf bleef leven en groeide gezond op. Mooi verhaal?

Is het niet saai of stil in de Bies- bosch? Is je boot niet een drij- vend klooster?

Zo kun je het wel noemen. Vier uur in eenzaamheid. Ik heb er de tijd om na te denken. Ik filosofer over het leven.

Je hebt oog voor de kleine din- gen.

Ooit liep het hondje van Peter van Beek iedere dag met me mee door het dorp. Bij de haven bleef hij staan te wachten tot ik terugkeerde uit de Biesbosch. Het beestje werd soms opgesloten in de bijkeuken tot ik voorbij was gefietst. Maar eenmaal losgelaten rende hij me alsnog achterna. In het begin fietste ik nog terug om Stippel, zo heette ie, terug te brengen.

Wat doe je in Made?

Ik blaas trombone in harmonie St. Cecilia, dirigeer de Wilgenband (verstandelijk gehandicapten), organiseer uitwisselingsreizen naar Polen (Kozmin). Verder sawwel ik. Dit jaar ook weer in Drimmelen-dorp. Voor de twintigste keer. Ook promoot ik het jeugdsawwelen. Ik help de jongeren bij het schrijven van een sawwel. Kortom, een druk baasje ben ik, die zelden thuis is. O ja, ik speel ook toneel. Heb al drie keer met veel

plezier meegespeeld in Drimmelse musicals. Dat wil ik blijven doen.

Cor als theaterman

In de musicals van de Bende van de Biesbosch speelt Cor een belangrijke rol. Hij is een voorbeeld voor iedere medespeler. Hij doet moeite om de tekst snel te kennen. Hij spit zijn rol tot op het bot uit. Cor blijft niet aan de oppervlakte hangen. Cor kruipt in de rol en dat vindt hij het boeiendst aan toneelspelen. Met ogenschijnlijk gemak zet hij een bepaald karakter neer. Hij doet daar zijn uiterste best voor. Zijn medespelers zien dat en trekken zich aan hem op. Ze durven dan ook met overgave te spelen. Hij was kapot van het droevige nieuws dat Paul Scholte was overleden. Cor heeft vaak samen met Paul gespeeld.

Je geeft ook les op basisscholen

Kids Moving The World is een onderdeel van het Wereld Voedsel Programma. TNT sponsort deze organisatie. Ik mag hierover uitleg gaan geven op een aantal basisscholen. Nadat de school een lespakket over een arm "TNT-land" heeft gekregen en doorgewerkt ga ik er heen. Mijn les bestaat uit een spel. In dat spel zijn de kinderen de regering, de baas over dat land. Ze gaan kijken hoe ze het land beter en leefbaarder kunnen maken. Wat zij belangrijk vinden is: pompen slaan voor drinkwater, scholen en ziekenhuizen bouwen, maaltij-

den op school. Zo maak je kinderen deelgenoot van de problemen van kinderen daar. Ze gaan soms geld inzamelen voor een project. Na mijn VUT ga ik er nog mee door.

Nog een jaar werken.

Met veel plezier heb ik in Drimmelen-dorp de post rondgebracht. In januari 2011 stop ik. 's Ochtends sorteert ik nu de

post op kantoor. Zit ik binnen. Ik zou zo weer terugwillen naar de frisse buitenlucht bij jullie. Ik wil vrij zijn. Ik ben een vrijbuiters. Meer een flierefluiter. Cor is een bofkont. Nog een jaar mag hij de post bezorgen in de Biesbosch.

WWW.DRIMMELEN-DORP.NL

Op 21 maart is de nieuwe website van ons dorp in de lucht gegaan. Daniel Kerremans heeft een prachtige site gebouwd. De dorpskrant zorgt voor de invulling ervan.

Alle verenigingen, stichtingen, bedrijven, etc. krijgen **via een eigen link** de mogelijkheid zich te manifesteren op deze website. Deelnemers tot nu toe: Hart voor Drimmelen, Stichting tot Behoud v.d. Riet-aak, Stichting Drimmels Goed, Sport- en Hobbyclub en Amerklanken.

Wat kunt u er lezen/wat kunt er op plaatsen?

De activiteit van een vereniging, club, etc. Aankondigen van een evenement. Een nieuwspagina verzorgd door de redactie. Een eigen pagina (of meer). Alle voorgaande edities van de dorpskrant.

Oproep

Doe mee! Als u ideeën of vragen heeft, bel Adriaan Snoek, telefoon 0162-682663.

KUNST VAN KRAGEN

Rubens, Frans Hals, Rembrandt; de oude meesters, zij schilderden ze ..... kanten kragen voor de regenten uit de geschiedenisboeken wie kent ze niet; de plaatjes uit de pruiken- en kragentijd kanten kragen van weelde om de halzen van mensen van ooit

en nu, hier in Drimmelen, al vanaf het voorjaar kragen van speenkruid, geel van fluitekruid, wit kragen van grassen en wilde bloemen rietkragen ook; ze omsluiten de waterpartijen, wiegend en buigzaam zoals een mens moet zijn

en dan voor deze zomer fleurig kantwerk langs de vaart kantwerk dankzij mensen van nu kragenkunst van Drimmelen-dorp tot Oud-Drimmelen de kunst van kragen van nu; bloemenweelde

Ren Timmermans

NIEUW PLAN VOOR DORPSKERN EN OUDE HAVEN?

Wat gaat er gebeuren met de grond waar vroeger het Gemeenschapshuis stond, aan de Dorpsstraat? Wat is de toekomst van de Oude Haven en blijft die camping daar? Zijn er meer woonhuizen nodig in de kern Drimmelen? Moet er een rondweg komen, langs de Oude Haven, die aansluit op de Ruilverkavelingsweg? Allemaal vragen die menig inwoner van Drimmelen wel eens zullen bezighouden. Het is goed dat het gemeentebestuur die vragen nu heeft opgepakt. Al vele jaren ging het alleen maar en steeds weer, over de omstreden en (te?) ambitieuze plannen van Biesbosch Marina. Misschien kan het evenwicht nu hersteld worden.

Op maandag 8 februari vond er een bijeenkomst plaats in het Biesbosch Bezoekerscentrum, waar al deze vragen op tafel kwamen. Het initiatief kwam van het gemeentebestuur, in hoogsteigen persoon vertegenwoordigd door drie wethouders (Marijke Vos, Jan de Jong en Jan van Meggelen); dat wekt verwachtingen! Er liggen al geruime tijd diverse projecten en verzoeken voor de kern Drimmelen en voor de havens, aldus het gemeentebestuur en daarom willen zij nu een "totaalvisie" ontwikkelen, waaraan al die plannen getoetst kunnen worden. Zij hebben de hulp ingeroepen van de ervaren stedenbouwkundigen Bert Welmers en Inge Burg uit Gorinchem. Die gaan advies uitbrengen over een "goede ruimtelijke visie" voor de kern Drimmelen. De bijeenkomst was bedoeld om hen te voeden met de ideeën en wensen die bij de inwoners leven. En dat is wel gelukt, lijkt me. De aanwezige Drimmelenaren hebben zich flink geroerd, de bijeenkomst liep uit en de architecten konden vertrekken met een dik pak schetsen vol informatie.

Voor de bijeenkomst maakten de adviseurs eerst een ronde door het dorp (in de snijdende kou). Bij de

sluis aan de kop van de Herengracht en bij het bruggetje naar het dorps-huis waren oude foto's opgesteld, dankzij de goede zorgen van onze onvolprezen dorpsfotograaf (die zijn roeping veel te laat gevonden heeft). Zo kon iedereen zien hoe Drimmelen vroeger was en iedereen was het erover eens, dat dit een prachtige inspiratiebron is voor toekomstplannen. Nog bibberend van de kou kregen wij binnen een aantrekkelijke maaltijd en vervolgens begon het echte werk. Letterlijk, want het was inderdaad een "werkbijeenkomst". Op enorme plattegronden mocht iedereen knelpunten aanwijzen en suggesties intekenen.

Dan blijkt natuurlijk onmiddellijk dat alle plannen en wensen hun voor- en nadelen hebben. Op een keer zullen er dus keuzes moeten worden gemaakt en knopen doorgehakt, maar dan moet je eerst wel goed weten wat de mogelijkheden en alternatieven zijn.

Zoals bekend is er een oud plan van de gemeente om een paar huizen te bouwen op het open stuk grond langs de Dorpsstraat. Bij veel bewoners leeft de wens om dit stuk juist groen te laten. Bovendien zijn er parkeerplaatsen nodig. Vroeger is er altijd een directe verbinding geweest van Herengracht naar de Amer. Die sluis komt niet terug, want je maakt geen gat in de dijk zonder echte noodzaak, maar het zou wel passend zijn om een aantrekkelijk voetpad met groen te hebben van de kop van de Herengracht naar de Oude Haven.

Die Oude Haven kreeg veel aandacht. Men was het er over eens, dat daar vooral een traditionele sfeer gehandhaafd moet worden, waarvoor het oude dorp een voorbeeld kan zijn: menselijke maat, bescheiden bouwhoogte, traditionele bouwstijl en handhaven van het weidse uitzicht vanaf de dijk. Het meest vergaande idee was, om op de plaats van de

camping bescheiden bebouwing (woonhuizen?) te realiseren, en eventueel zelfs een strandje langs de Amer. Mijn voorspelling is, dat we over dat idee nog meer gaan horen.

Een rondweg langs de Oude Haven, die de verkeersroute Stationsweg – Dorpsstraat – Batterij zou moeten ontlasten, stond lang geleden al in plannen van de gemeente. Ik heb al vaak horen zeggen dat het te duur zou zijn. Maar nog belangrijker is eigenlijk de vraag of het nut zou hebben. Dan krijg je echt een obstakel tussen Oude Haven en dorpskern. Bovendien zou zo'n rondweg deze route juist gemakkelijker kunnen maken voor sluipverkeer. Willen we dan dat de Ruilverkavelingsweg, door het open, groene gebied een snelweg wordt? Dit probleem verdient om grondiger uitgezocht te worden, dan tot nu toe is gebeurd, want de verkeersoverlast lijkt me geen verzinzel.

Ten slotte noem ik nog het fietspad over de Amerdijk: waarom loopt dat niet gewoon door tot aan het dorp? Trouwens, dwars op de Amerdijk, vlak bij het dorp, ligt nog een oud stuk buitendijk, een mooie natuurlijke verbinding met de Worp, maar daar schijnen we niet te mogen wandelen. Waarom niet?

De stedenbouwkundigen en vervolgens de gemeente zijn nu aan zet. Het is een uitstekend initiatief van de gemeente om een plan te ontwikkelen voor Oude Haven en dorpskern, en om de inwoners van Drimmelen te raadplegen. Zoals gezegd, dat wekt verwachtingen! Ik hoop dat het evenwicht hersteld wordt, na jaren van gedoe over de Nieuwe Haven, waarbij de oude dorpskern en de Oude Haven een onbelangrijk aanhangsel leken.

Wim van Drimmelen

GEHOORD-GEZIEN-GELEZEN

NIEUWS UIT KRANT, KROEG OF STRAAT

DONKER GAT

Nog steeds geen lantaarnpaal bij de ingang naar de Kuipershoek. Zegt iemand: *je rijdt zo een donker gat in.*

IJSBAAN

Brigitta Naber, van Hart voor Drimmelen, heeft met een aantal enthousiastelingen een ijsbaan op het evenemententerrein aangelegd. Ze heeft de vergunning en de gemeente helpt mee. Geschaatst is er nog niet. Jawel: ijsmeester spelen is ook een vak. Brigitta gaat in de leer bij een rayonhoofd in Friesland. Wedden dat het volgend jaar wel lukt?

HELDERZIEND?

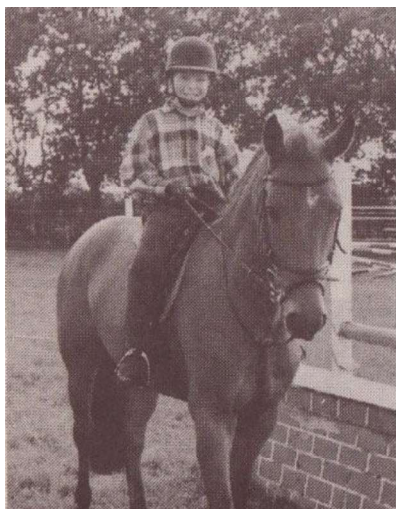
Even werd er geschaatst op de Put. Het ijs was eindelijk betrouwbaar. De vele sneeuwval gooide roet in het eten. Goof was niet gekomen. Goof is helderziende. Of weerman.

EURO'S IN HET WATER

Man uit Lage Zwaluwe: *in jullie haven zijn miljoenen euro's in het water gegooid.* Drimmelenaar: *ga ik morgen toch eens zoeken op de bodem.*

OLYMPIAGANGER

Ons dorp is sinds kort ook een Olympiaganger rijk. Tim Lips (foto: 't Carillion 17-9-'98). Hij gaat over 2 jaar weer naar de Olympische spelen.

JONGSTE SAUWELAAR

Freek de Wijs jongste sawelaar in 't Voske. *Dit was zijn droom, vertelde hij ons, om tussen de echte grote Sawelaars te staan.*

COLLETJES

Wat duurde de winter lang. Zonder winterbanden zijn die hellingen colletjes van de eerste categorie.

DOODLOPEND

Stedenbouwkundige: *Weet u wat de drie straten, de Herengracht, de Kuipershoek en de Amalia van Solmsstraat gemeen hebben?* Hij gaf zelf het antwoord. *Ze zijn alle drie doodlopend.* Zegt Willem Butter, wondend op de Batterij: *maak er dan maar vier van!*

INTERVIEW

Toch jammer dat we Ton den Exter nooit hebben kunnen strikken voor een interview in onze krant. Met de interim zal het ook niet lukken. Hij is opgestapt.

HONDENPOEP

Nog steeds veel hondenpoep op het trottoir richting zeilschool. Zegt een bewoner: *ik heb speciaal schoenen met gladde leren zolen aangeschaft. Kunnen ze het nou echt niet opruimen?*

ONDERHANDELING RIETAAK

Henk Zijlmans koopt de oude rietak terug. De stichting had er 1 euro

voor betaald en wilde nu forse winst maken van 100%. De onderhandelingen over de terugkoop zijn nog gaande.

WATERPOLITIE VERDWIJNT

Per 1 januari 2011 zal de waterpolitie uit ons dorp verdwijnen. Dit na 100 jaar. De politieboot wordt verkocht. Zegt een voorbijganger: *zo gaan die dingen blijkbaar.*

IDEEËNBUS HART VOOR DRIMMELEN

Op 1 april a.s. wordt er een ideeënbus opgehangen in basisschool 't Klaverblad.

Wil jij of je ouders dat er iets leuks wordt georganiseerd door Hart voor Drimmelen, zet je idee dan op papier en stop het in de ideeënbus of mail het naar Brigitta Naber, e-mail:

brigitta.naber@gmail.com

Ron en Marion Laurijssens, uw topslijter

"Beste Slijter van Brabant" 2004
Top 10 "Beste Slijter van Nederland" 2008
Finalist "Beste Slijter van Nederland" 2009

uw topSlijter

250 wijnen uit
16 landen, groot
assortiment
geschenken,
gedistilleerd, port,
speciaalbier enz.

Den Deel 9 • 4921 JH Made • tel. (0162) 68 00 74 • www.madeschenkt.nl

MEVROUW VOETS, MET DE TRAP NAAR HAAR HEMEL

Ik val zomaar binnen in het leven van een bijzondere vrouw. 84 jaar is ze. Een rijk leven achter de rug.

U heeft een poppenverzameling, hoorde ik in het dorp vertellen. *Ja, wil je die zien? Even wachten.* Ze pakt een houten steel met haak en trekt een trap naar beneden. De trap staat nu midden in de kamer. Ze bestijgt de steile trap met een gemak waar menigeen jaloers op zou zijn. *Kom maar naar boven. Hier heb ik mijn werkruimte en atelier. Links de poppen. Ontelbaar veel. Door de jaren heen verzameld. En hier rechts in deze kamer doe ik naaiwerk, schilder of brei ik. Hier boven ben ik graag.* Dan die trap af. Ik: *gaat u maar voor, eerst zien hoe dat gaat.* Zij: *kijk, dat doe ik zo. Volg maar.* Ik sta versteld. Hoe is dit mogelijk.

Terug naar het begin. Ze vertelt haar verhaal. *Ik heb een mooi, afwisselend, maar spannend leven gehad. En nog geniet ik elke dag. Als ik opsta, lijkt het alsof ik koorts heb. Ik word warm van de gedachte dat er weer een dag voor mij open ligt. Waarop ik van*

alles mag doen en genieten. Ze heeft een aantal boeken en een fotoalbum op tafel gelegd. Even bladeren. Een boek is gewijd aan haar zoon Sjef. Zo te zien is dat een begenadigd beeldend kunstenaar. *Er staat een groot beeld van hem in Frankfurt. Ik ben er stiekem met de auto heengereden om het te zien.* Dan een boek over de promotie van haar dochter. Nog een derde boek waaraan haar zoon, die arts is, heeft meegewerkt.

Zegt na een tijdje stilte en een slok van haar thee: *Het heeft niet altijd meegezet in mijn leven. Ik ben zeven jaar lang ziek geweest. Maar ik ben er bovenop gekomen. Met een ijzeren wil en veel oefenen. Je wordt sterk van tegenslagen.*

In Tilburg had zij met haar man een slagerij, een wasserette en een chemische reiniging. *Ik heb mijn man al die jaren bijgestaan in zijn werk. Wel ging ik een keer per week een cursus schilderen volgen. Dat was mijn tweede passie.* In 1975 zijn ze naar Drimmelen verhuisd. Ze hadden een mooie boot waarmee ze de Bies-

bosch introkken. Haar man stopte met werken en werd trouw lid van de fanfare Amerklanken. Hij sloeg de trom. Kreeg problemen met zijn hart en is in 1988 overleden.

Daar zit je dan. Toen ben ik gaan schilderen. Drie keer per week naar Arendonk in België. Dat was eigenlijk meer om het verdriet van me af te schilderen. Na zes jaar heb ik mijn afstudeerproject gemaakt.

En uw poezen? Een album vol poezen? En zo te zien heeft u veel prijzen gewonnen. Nationaal en internationaal. *Ja, ik heb mijn levenlang Karthuizers gefokt. Mijn Karthuizers waren over heel Europa bekend. Heb zelfs nog een prijs ontvangen in Den Haag uit handen van Lee Towers. Ik had goed fokmateriaal. Met niks kun je niks. Uit Frankrijk en Engeland gehaald. Ik heb een crèmekleurige Kartuiser gefokt. Ik eis van mezelf het meeste. Anders kan ik er niks mee. Ze biedt me een glas port aan. Dat sla ik niet af.*

Ik kijk rond. Alle muren hangen vol schilderijen. Ze praat over breien, haken en weven. Ze merkt dat mijn aandacht verslapt. Ze maakt een koffer open, waarin een aantal gebreide jurken opgevouwen liggen. Nu toon ik wel belangstelling. Maar meer voor de manier waarop ze de jurken netjes teruglegt en rangschikt. Hoe ze de koffer met precisie sluit met een slot en gespen en riemen. Dan schuift ze de koffer terug in een hoek van de kamer.

Dan lopen we naar haar hobbykamer. Daar staan een aantal schilderijen in vergetelheid te wachten op een bestemming. Ooit. Later. Werken van haar zelf. Ook een portret van haar, in houtskool neergezet door Willy Sommer. Wie zal haar kunstwerken ooit nog mogen aanschouwen?

RR

BEVERS IN DE BIESBOSCH

In 1826 werd de laatste in het wild levende bever in Zalk gedood. Dat de bever ook in de Biesbosch voorkwam blijkt o.a. uit de naam van een kreek nl. 'de Bevert'. Het bont was erg in trek en ook het vlees smaakte prima. Een verordening van de R.K. Kerk had bepaald dat er op vrijdag geen vlees mocht worden gegeten. Echter wel bever omdat de staart wel geschubd leek en dus vergelijkbaar was met vis. Dat zal de beverstand zeker geen goed gedaan hebben. Nederlanders hebben in vroeger tijden in beverhuiden gehandeld. In 1660 werd door de West-Indische Compagnie bij Nieuw Amsterdam (nu New York) een nederzetting gesticht, nl. de plaats Beverwyck voor de huidenhandel met de indianen. Er waren twee hoofdstraten: de Handelaerstraet (Broadway) en de Jonckheerstraet (State Street). Tegenwoordig is Canada één van de weinige landen waar nog op bevers wordt gejaagd en gehandeld wordt in huiden.

Oktober 1988

Vier Duitse bevers worden door minister Braks uitgezet. Een jaar later is ook prins Bernhard aanwezig bij de tweede uitzetting. In totaal zijn er 42 in de Biesbosch geplaatst. Nu na 21 jaar zijn er ongeveer 200 dieren en vindt er vanuit de Biesbosch een opmars plaats naar andere delen van

ons land. De bever kan (met staart) ongeveer 1.30 m lang worden en weegt dan 35 kg. De staart is 30 cm lang en heeft meerdere functies: sturen, alarm slaan, vetopslag voor de winter en het regelen van de lichaamstemperatuur. Wat grootte betreft is hij vergelijkbaar met een Golden Retriever. Op het menu staan uitsluitend planten. In de zomer brandnetels, gele plomp enz. en in de winter veel wilgenbast. Wilgenbast bevat salicinezuur en dat is het werkzame bestanddeel in aspirine. Vandaar dat bepaalde stoffen van de bever pijnstillend werken.

In de Biesbosch kunnen we vele burchten tegenkomen. Ze liggen aan de rand van het water en zijn 's zomers begroeid met brandnetels en andere kruiden. Door een wintervaartocht te maken kun je ze zeker zien, omdat het bouwwerken kunnen zijn tot 2 m hoog. De bever is een nachtdier. Wil je bevers zien, dan kun je 's avonds van mei tot augustus met speciale bevertochten mee vanuit Drimmelen en vanuit Hank. Toch zie je het hele jaar sporen van bevers. Langs de oevers zijn altijd afgeknotte takken te vinden. Bevers zijn erg onhandig op het land. Als het water te laag wordt, gaan ze dammen bouwen om het water vast te houden. Dat is in de Biesbosch nog niet het geval. Dus ook geen dam-

men.

Bosontwikkeling

Door het verdwijnen van de griendwerkers mogen grote delen van de Biesbosch zich tot wilgenvloedbos ontwikkelen. De oude knotwilgen zijn uitgegroeid tot grote bomen. Men dacht dat deze bomen snel zouden omvallen door de zwakke onderstam. Dan ontstaat er een open plek en dan krijgen zaden van andere bomen een kans (els, berk, es). Echter, wilgen geven het niet zomaar op. Als ze omvallen, groeien de zijtakken weer uit tot bomen. Ook de bevers zouden mee moeten werken om voor een verrijking van het bos te zorgen. Door bomen om te knagen krijg je open plekken, andere bomen, dus verrijking. Echter, de bever eet heel veel wilgenbast en voor de variatie op het menu zoekt hij de weinige andere boomsoorten op en dus is er geen sprake van meerdere boomsoorten, maar juist minder. De beoogde en verwachte ontwikkeling duurt veel langer. Bevers zijn slimme dieren. Als er wilgen worden geknot, zie je de volgende dag dat ze de afgezaagde takken ophalen en de schors eraf knabbelen. Of de Dordtse bevers ook slim zijn is niet zeker. Daar heeft een bever in 2005 zijn zelf omgeknaagde boom op z'n kop gekregen. Einde verhaal.

Willy Jansen

OVERLEDEN

"Als iedereen gelukkig is, ben ik het ook". Onze dorpsgenoot Nico van Schie is overleden op 1 februari 2010 in de leeftijd van 63 jaar.

Op 19 januari 2010 is Paul Scholte plotseling overleden. Paul was getrouwd met Jacobine de Jong en vader van drie kinderen. In juli jl. is het gezin verhuisd naar Raamsdonksveer.

KEES SCHULLER, POSTBODE IN EEN ROEIBOOT

Moet tien keer bellen eer er iemand open doet. Ben toch op het goede adres? Eindelijk doet de vrouw des huizes open. Haar man zit aan de tafel. Kijkt wat terughoudend bij onze kennismaking. *Hij wil niet graag op de voorgrond staan, zegt zijn vrouw.*

U ken ik van het wandelen met uw hondje. Ik zie u nooit meer buiten. Dat klopt. Ik liep altijd met mijn hondje door het dorp. Nu al jaren niet meer. Een pootje moest geamputeerd worden door de dierenarts. Op een dag was het hondje dood. Zeven jaar oud was ie. Dus was het afgelopen met ons dagelijkse wandelingetje.

En nu ben jij aan de beurt Kees.

Je moet iets over jezelf vertellen, valt zijn vrouw mij bij. Ik ben geboren op de Batterij nr. 10 in 1926. Na de lagere school op de Herengracht ging ik werken. Ik was toen 12 jaar. Mijn vader voer op de binnenvaart. Moeder gaf niks om varen. Ik bleef thuis bij moeder. Kees past dus in de geschiedenis van het dorp. Zou hij familie zijn van die andere Schullers? Je houdt ze niet meer uit elkaar.

Wat ging je doen als 12-jarige?

Zegt met een olijke trek op zijn geelaat: ik was een joker, die overal ingezet kon worden, als er ergens wat te werken viel. Van aardbeienplukker bij

boer Snoek, opa van Adriaan Snoek, schippersknecht tot schoonmaker van rietaken. Ook maakte ik rietmaten aan de wal. Kortom een manusje van alles was ik.

En de oorlog Kees?

Ik lag in de loopgraaf rond Drimmelen. Bewapend en al. Moest Duitsers tegenhouden die de Amer over wilden steken vanuit nog bezet gebied. Nooit eentje gezien. Wel drie dode Duitsers. Kees vertelt in horten en stoten. Ik zag vuur en rook van gebombardeerd Rotterdam. Daar ging ik na de bevrijding puin ruimen. Het was een grote chaos. Toen de marine personeel ging werven, heb ik me opgegeven. Na een korte opleiding werd ik ingezet in de buurt van Hoek van Holland. Ik moest wacht lopen.

Kees weet niet alle feiten of gebeur-

dorp. Zijn vrouw: je was invaller Kees. Je werd opgeroepen als er iemand ziek was of op vakantie. Kees knikt bevestigend. Hij was ook zo mooi op dreef. Zijn vrouw valt hem bij waar het kan. Moedigt hem aan te vertellen wat hij weet.

Je kwam dus weer terug naar je dorp zonder vaste aanstelling?

Ja. 28 jaar was ik toen. Er waren drie postbodes: Barend Verhoeven, Janus Driesprong en Jan Rolaff. Het kantoor was destijds gehuisvest in de Batterij 4. Voorheen was het postkantoor in het huis van de familie De Zeeuw. Daar zwaaide Riek van de Hoven de scepter. Kees weet daar niet veel over te vertellen. Hij kreeg uiteindelijk een vaste aanstelling na het vertrek van een collega besteller.

tenissen chronologisch op een rijtje te zetten. Hij denkt lang na. Gaat dit gesprek hem te snel? Zijn vrouw wil maar kan hem niet helpen. Ze was in die tijd nog niet in beeld. Denk rustig na Kees. We hebben alle tijd.

Later werd ik te werk gesteld bij de mijnopruimingsdienst in de duinen tussen IJmuiden en Egmond aan Zee. Daarna moest ik kiezen: beroeps of met groot verlof. Ik koos voor het laatste. Ik werd hulppostbode in ons

Was je toen blij Kees?

Kees kijkt me indringend aan. Zegt: het was altijd een stille onderlinge strijd wie er de Biesbosch in mocht. Iedereen wilde dat wel. De vrijheid, het avontuur trok iedereen aan. En je verdiende ook nog een kwartje extra. In de Biesbosch werd toen nog post besteld op ongeveer 20 adressen. Ik was aanvankelijk aangenomen om in het dorp het bestelwerk te doen. Twee keer per dag fietste ik ook naar Made

om een verzegelde zak met post en geld af te leveren. Zijn vrouw: zoiets zou nu niet meer kunnen. Je zou meteen beroofd worden.

Kees nam ook weer post mee terug. We bestelden zodoende twee keer per dag. Dat was fietsen en lopen geblazen. Want vaak was fietsen onmogelijk over mulle zandpaden of door de modder als het geregend had. Niks verharde weg. Via de Koekoek in Oud-Drimmelen naar de (spoor)lijn. Een hele rit. En dat twee keer per dag. Brieven, ansichtkaarten, pakketjes, de Panorama, de Libelle en reclamefolders.

Toen ook al?

Dat was rotzooi. Je moest in ieder huis zo'n ding douwen. Niemand die een letter las. Valt zijn vrouw bij: zo is het nog steeds. Ik denk vaak bij mijn eigen: waar is het voor nodig? Van de 10 gaan er 9 in de bak. Ook zat ik 's avonds van 7 tot 9 op de telefooncentrale. Moest contact leggen door de stekkers op de juiste plek te steken. Ik verdiende een gulden per avond. Alles was meegenomen. Toon Stoop kwam en ging. Zijn opvolger was Haringa. Dat was een vrijgezellenboer die van zijn land, de Katrienpolder, weg moest en bij ons een baantje kreeg. Ik kon toen eindelijk de Biesbosch in met Jan Driesprong.

Eindelijk je jongensdroom vervuld Kees? Geweldig joh. Jan Driesprong voer met een motorboot en ik werd meegesleept in een roeiboort. Omdat er eb en vloed was, kon je niet overal komen met een motorboot. Het tijverschil was wel 2 meter. Als je na het slootje van St. Jan rechtsaf moest, kon je er bij eb alleen door met de roeiboort. De tocht door de Biesbosch werd steevast bepaald door het tij.

Namen jullie ook spullen mee voor de mensen in de Biesbosch?

Jazeker. Wat ze nodig hadden dat namen we mee. Brood bijvoorbeeld. Jan Reuser, de beheerder van de eendenkooi, vertelde me dat ze vers brood kregen als de post 's morgens kwam en oud brood als de post in de namiddag kwam. Kees kan er niet om lachen. Ik deed mijn best. Het was

altijd aanpoten. Tijd voor kletspraatjes was er niet.

Ben je wel eens bang geweest Kees? Nou, als het hoog water was en het water stond tot aan de kruin van de dijk waarover je liep, dan voelde je het trillen. Levensgevaarlijk. En het leek wel of het water 's nachts nog hoger stond. Ze zeggen dat dat iets met de maan van doen heeft. Ik weet het niet.

Het varen op de rivier kon soms gevaarlijk zijn toch?

Eén keer kwam de motorboot niet opdagen om me naar de haven te slepen. Ik zat in het gat van de Mook. Wat moest ik. Het was mistig, tegen het vriespunt aan. Ik had geen kompas bij me. Terugroeien naar de boer? Of richting Oude Haven roeien? Op mijn intuïtie, de stroom- en windrichting ben ik gaan roeien. Ik merkte dat ik te ver was doorgeroeid richting Moerdijk. Dus terug. Dan die oversteek. Gelukkig zag ik de steiger van 't Voske. En daarna veilig de haven in. Naderhand werd er in het dorp gefluisterd: hij weet de weg niet. Maar wisten zij veel. Ja, zo zijn de mensen.

Een mooie tijd gehad als postbode Kees?

In 1977 ben ik tegen mijn zin gestopt met varen in de Biesbosch. Ik mocht post gaan sorteren in Made. Daar had ik de grootste moeite mee. Niet met het sorteren. Ik stoorde me aan die harde muziek in het sorteerklokaal. Ik was de stilte gewend. Ik was mijn vrijheid kwijt. Ik was een vrijbouter. Ik kwam van het dorp. Ik ben met vervroegd pensioen gegaan.

Jullie zitten tevreden bij elkaar in de Amalia van Solmstraat

Zijn vrouw: Kees vindt er niks meer aan in de Biesbosch. Minder polders en boeren, weg eb en vloed, weg drooggevallen krekken. Andere plantengroei. Hij gaat soms nog eens kijken naar de rivier. Zegt Kees: ik kijk graag naar de binnenvaart. Maar dat is ook niks meer. Alles is groter en groter.

Zijn vrouw: is Cor de Wijs gestopt? Leuke man hè?

UITSPRAKEN VAN COR DE WIJS

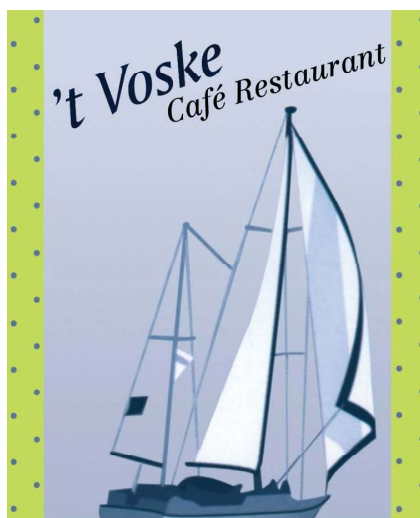
Interview uit een krant toen Cor 20 jaar postbode was: toen ik pas begon lag ik er 's nachts wakker van. Ik kende het gebied nog niet zo goed. Het is grillig en guur soms. Vooral bij mist. En je weet nooit wie je tegenkomt.

Nu lig ik bij wijze van spreken 's nachts wakker als ik er niet naar toe hoef.

Ik ben zuinig op mijn klanten. Ik heb er maar vijf. Ik geef de eenden brood. Iedere dag een zak vol. Mijn vrouw werkt bij de bakker. Het enige waar ik niet van hou zijn ratten. Hier weet je alles van de mensen en steek je soms een handje toe als een koe moet kalven. Het is mijn werk. Dat varen door de Biesbosch. Uren alleen in stilte. Ik heb het wel moeten leren.

Vraag verslaggeefster: zit er nooit iets pikants tussen? Een pakketje van een sexpostorderbedrijf bijvoorbeeld? Even weet de Brabander niet (!) wat hij moet antwoorden.

RR

't Voske
Café Restaurant

Biesboschweg 15
Oude Haven, Drimmelen
Telefoon: 0162 683521
www.restaurant-voske.nl

ANGELA EN BEN THIJSSSEN: BEKERS VOL HUMOR.

SAUWELEN, TONPRATEN, BUUTREEDNEN. EEN CULTUURUITING ROND CARNAVAL.

Kom binnen man. Wint die Ben, mijn Ben, in Den Hout en Made de felbegeerde titel van Oppersauweler. Kijk maar eens, op de vensterbank staan de bekers. Wint ie ook nog de publieksprijs in Made. Wist je dat niet? Dat moet jij toch weten. Natuurlijk weten we dat. Ons dorp barst van het talent. Angela heeft voor een taart gezorgd. Gedacht dat we met het hele dorpskrantteam waren gekomen. Maar weten wij veel ... Ben zit op de bank. Pantoffels aangeschoven. Rust. Goede Tijden Slechte Tijden op t.v. Angela wijst nogmaals op de bekers. We praten met een groot kampioen.

Even een korte uitleg wat het tonpraten/sauwelen inhoudt?

Het is een oeroude uitingsvorm. De tonpratens nemen allerlei zaken op de hak. Gemeentepolitiek met gestuntel van raadsleden of geklungel van bestuurders worden fijntjes onder het vergrootglas van de humor gelegd. Vaker zoekt men het in algemene onderwerpen die iets met actualiteit van doen hebben. Het is pure kunst. Je kiest een thema. Er moet een lijn in het verhaal zitten. Het moet vooral

grappig zijn om de aandacht vast te houden. Het moet eenvoudig zijn, niet te ingewikkeld. En goed timen.

En het publiek?

Dat komt om vermaakt te worden. En dat zullen we weten ook. Het goedwillend publiek kan plots meedogenloos hard zijn. Als het verhaal en de grappen niet aanslaan, keert men zich van je af en bestelt een glas bier. Ga er maar aan staan. Je waagt je in het hol van de leeuw met een conference van pakweg 15 minuten. Goed dat de Amerklanken dat hier perfect organiseert!

En toch doe je het?

Het is een vak, een roeping ook. Waarom doe ik het? Ik wil het. Dat is het. Wij zijn maanden lang bezig met het maken ervan. Ik schrijf kort flarden van zinnen op een stukje krant. Naar huis fietsend ben ik er mee bezig en meestal komt er wel een leuke inval boven drijven. Ben laat voorts de namen zien van illustere voorgangers. Jos van Meel uit Den Hout bijvoorbeeld. In carnavalskringen een zeer bekende naam. Ben praat gedreven over zijn hobby. De pantof-

fels zijn uitgevallen. Hij merkt het niet eens.

Nooit twijfel of het aanslaat?

Angela: *Ben is niet gauw tevreden. Altijd de twijfel of het wel leuk is. Vaak worden vermeende grappen in de prullenbak gegooid. Wij moeten vooraf de sauwel voorlezen aan de voorzitter van de jury. Een beledigende grap wordt niet getolereerd. Het publiek is ook niet gediend van al te platvloerse taal. Je snapt wat ik bedoel. Het mag er wel iets van hebben, maar niet te ver over het randje.*

Ik gooi er wat wijsheid tussen-

door. *Het zoeken en de twijfel horen onvoorwaardelijk bij het proces van het scheppen van kunst. Mensen zonder zelfkritiek halen nooit het mooiste in hen zelf naar boven. Ben: goed dat je dat zegt. Ik ben ook zo'n twijfelgeval. Was ik op school ook al, zei de meester.*

Angela

Zij is de drijvende kracht in dit span. Ze werkt ook als reporter bij TV Extra. Eén keer per maand mag ze een item doen. Vindt dat ze er meer tijd aan moet besteden. Komt nog wel. Ook daar moet je ingroeien. Ze werd ontdekt als presentatrice op een modeshow van Peter Mannenmode. Ook de sauwelzittingen bij 't Voske zit zij voor. Dat doet ze met verve. Dat kost de nodige voorbereiding en inspanning. Angela voetbalt in het damesvoetbalteam van Madese Girls. Zegt: *het vrouwenvoetbal neemt een hoge vlucht. Er zijn nu al 80 meiden die voetballen. Ik ben inmiddels wel het oudste lid. Zolang ik mee kan met het elftal blijf ik voetballen.* Ze zijn blij, kijken blij en laten me meedelen in hun blijdschap. Tegelijkertijd valt het op dat ze ervoor knokken. Het komt niet vanzelf. En ook de twijfel is onderdeel van het tonpratenvak.

De Kuipershoek

De zon valt het grootste gedeelte van de dag binnen. Vandaar die blijheid?

In de tuin treffen we een konijnenhok met ren aan. Het is meer een bungalowtje met balkon. Ze zijn gek met hun konijnen. Eén konijn is 8 jaar, een tweede heeft een scheve nek. Ze praten er over als waren het hun kinderen.

Hobbies

Ja, en dan hebben ze nog een gezamenlijke hobby. Motorrijden. Ben rijdt ieder weekend wel een rondje, Angela doet dat tijdens de vakanties en bij mooi weer. Zegt Ben: *koud en zout zijn slecht voor motorrijders.*

À propos... *Heb je hem al gezien?* Wat moet ik gezien hebben? Ben wijst op de plastic hoes in de kamer. Daaronder staat zijn motor. Die van Angela staat in het schuurtje.

Wonen en werken

Angela en Ben wonen al 13 jaar in de Kuipershoek. Zegt Ben: *ik fiets iedere dag naar Metaalfabriek Segeren in Made. Al 30 jaar werk ik daar. Het fietspad was deze winter glad en besneeuwd. Gestrooid werd er ook al niet. Toch ben ik nooit gevallen. Valt Angela bij: ik werk al 20 jaar bij Aannemersbedrijf Martens en Van Oord uit Oosterhout. Ik doe de projectadministratie. Ken je het bedrijf niet? Het*

heeft hier de Nieuwe Haven aangelegd. Bij deze dan.

"Beste meesse", de sauwel van Ben

Dit jaar voelde mijn sauwel beter dan vorig jaar. Dat merk je meteen. Je weet ook hoe anderen het doen. Of zij meer succes hebben dan jij. Als je als laatste aan de beurt bent, moet je opboksen tegen het rumoer in de zaal. Er is al veel bier gedronken. Dat is nu eenmaal zo. Hij die het eerst aan de beurt is, heeft het ook niet gemakkelijk. Er is nog niet de echte sfeer. Het publiek is nog afwachtend. De gezelligheid moet er nog in sluipen.

Ik vond je dit jaar geweldig Ben, het werd muisstil in de zaal.

Dit jaar voelde ik dat mijn verhaal klopte. Zelfs een versleten Duitse grap over die gestolen fietsen deed het onverwacht goed, omdat ik het de juiste plek had gegeven in het verhaal. Dat is juist de kunst. Of geluk hebben. We kunnen onze grappen ook niet tien keer uitproberen. Wij hebben maar enkele mogelijkheden. Dat is wel jammer.

Wat een fantastische avond in 't Voske. Het publiek heeft genoten.

Klopt. We doen het samen. Wij sauwelers vormen een hecht team. Cor de Wijs stond er met twee gebroken en twee gekneusde ribben. We gunnen elkaar het succes. Wel proberen het niveau zo hoog mogelijk te houden. En nog iets: zes mensen zijn maandenlang bezig om de mensen een mooie avond te bezorgen. Zeg nou zelf: Daar mag je toch wel 7 euro voor neertellen? Angela is trots op Ben en omgekeerd. En hun volwassen kinderen Daisy en Wesley komen ieder weekend op bezoek om te vertellen hoe trots ze zijn op Angela en Ben.

'T KLAVERBLAD SCOORT WEER! ACTIE VOOR HAÏTI

Mike Meywaard haalde met zijn klasgenoten Niek van de Hoeven, Jan Douwe van Dijk en Coert van Opstal lege flessen op. Resultaat? Een garage vol. Daarna gingen ze op school een sponsorloop houden. Kinderen belden aan bij inwoners om ieder rondje te sponsoren. Dat deden ze natuurlijk!

Resultaat? De kleinste school in het kleinste dorp haalt € 2.594,= op. Wethouder Koos Krook en Rode Kruis-voorzitter Dick Simons namen

in dank de cheque in ontvangst. Citaat uit 't Carillon: *Drimmelen-dorp is een groot, groots dorp.*

PETER ♀
FASHION & TRENDS

Marktstraat 29-31 Made
Tel. 0162 - 68 23 86

www.peter-mannenmode.nl

Women
only

Nieuwstraat 7 Made
Tel. 0162 - 68 74 05

WATERSPORT VAN DULST VAN BOUTJE TOT MOTORBOOT

Best een eind fietsen naar het nieuwe bedrijf van de familie Van Dulst, tegenover de Kokkemolle. Was het Marinabrugje maar open, dan was het voor je gevoel stukken dichterbij. Het wintert, er ligt sneeuw op de weg. Had handschoenen aan moeten trekken natuurlijk. Maar als ik binnenstap in de grote winkelhal voel ik warmte. Vroeger lag het bedrijf vlakbij, in de Oude Haven. Intiem aan het water. Had ik niet zo ver hoeven fietsen. Mevrouw

Suzanne van Dulst raadt mijn gedachten en kijkt me aan met een blik van: *zo koud en zover is het toch niet?* Ze heeft gelijk. Het was even wennen, die verplaatsing van bedrijvigheid naar verder weg. Maar het heeft wel uitstraling. Zeker als je eenmaal binnen bent en kennis maakt met dit modern opgezette bedrijf. Onder de koffie vertelt Suzanne over zichzelf. *Ik kom uit de Biesbosch. Ik ben geboren op de Deeneplaat. Mijn vader was er eentje uit een gezin van 13 kinde-*

ren. Mijn meisjesnaam is Saarloos. Komt je bekend voor zeker? Nu begrijp ik waarom heel het dorp en omgeving familie is van elkaar.

Hoe kwam je hier terecht?

Nadat mijn vader was gestopt bij Rijkswaterstaat kocht hij twee boten. Eén om op te wonen en een bunkerbootje voor olie. Zo voeren wij naar de Oude Haven hier en legden aan. En we bleven er liggen. Voor altijd. De volgende dag stapte vader naar de burgemeester in Made om te zeggen dat hij een bedrijfje wou starten in olie. En ziet. In de Biesbosch was de waterwinning gestart. Polders werden door zandzuigers uitgemolken. Met de kleigrond werden de dijken gemaakt, het zand ging naar Moerdijk om het industrieterrein op te hogen. Het was een drukte van belang. Dagelijks voeren twee boten vol olie naar de schepen om te bevoorraden. Zo is het begonnen.

Suzanne trouwde met Gert van Dulst, een jongen in de elektrotechniek van verder weg. Het pompstation hielden ze aan. Ze haakten aan bij de grootse opgezette ontwikkeling van de watersport alhier. En dat al 39 jaar. Nu zitten we in het kantoor van een gloednieuw pand tegenover de nieuwe camping. Plotseling huppelt een peuter binnen. Ze lacht en doet. De box staat bij het raam. Oma Suzanne blij: *dit is onze kleine kabouter Lianda. Schoondochter Marjolein is ook aangeschoven. Leuk hè, zo'n kleintje. Johan mijn man is er ook*

kempen en aarts bv

het bureau voor begeleiding bij loopbaanvraagstukken en ziekteverzuim

Batterij 6

Drimmelen

0162-670155

www.kempenaarts.nl

Voor wie aan het werk wil en voor wie aan het werk wil blijven

stapel op.

En bevat het hier?

Heel goed, al is het in de winter wel wat stiller in de buurt. Ook op de camping is het rustig. Maar in de zomer komen hier ontzettend veel mensen voorbij. Fietsen of lopen. De zwemgelegenheid bij de Kokkemolle trekt heel veel mensen.

Vertel eens wat over jullie zaak

Wij doen alles op het gebied van watersport. Je kunt het zo gek niet noemen. Boten, motoren, zwemvesten, camping gas (de enige), boottrailers en onderdelen, schroefjes, moertjes, lampjes, kabeltjes, de duvel en zijn oude moeder. Het gebouw is nu eigenlijk al veel te klein. Zegt schoonmoeder Suzanne: dat zul je altijd zien. Vergeet niet dat we al meer dan 20 jaar bezig zijn geweest voor nieuwbouw. Ging om wat voor reden ook steeds niet door. Neem de geluidsnormen. De camping mag geen geluidsoverlast ondervinden van onze bezigheden hier. Motoren maken lawaai. Op het bedrijf van buurman Frits Takkenberg met zijn naaimachines is het natuurlijk een stuk rustiger.

Zegt schoondochter Marjolein: wij zijn blij met meer bedrijvigheid hier. Jammer dat er niet meer van de grond komt. Met onze burens, die ook in watersportartikelen zitten, hebben we goed contact. We helpen elkaar waar nodig. Met samenwerking kom je verder. Iedereen heeft zijn eigen expertise. Mijn schoonvader Gert bouwt veel elektrotechnische apparaten op boten in. Van radar tot tv antennes. Dat is zijn specialiteit. Ook mijn man heeft een dergelijke opleiding. Johan had een aantal jaren eenzelfde zaak in Breda. Daardoor heb ik hem leren kennen. Ik zat op het hoofdkantoor in rubberboten in Aalsmeer. Daar liep ik hem tegen het lijf.

Ben ik nog iets vergeten?

Jazeker. Maken jullie ook nog een foto van onze kleine meid? Zij is nl. ook een nieuwe bewoonster van Drimmelen-dorp.

RR

MIJN DRIMMELEN, MIJMERINGEN VAN UITGEVLOGEN DORPSKINDEREN

In deze nieuwe rubriek schrijven jonge Drimmelenaren over hun jeugd in Drimmelen. De spits wordt afgebeten door Annelie Pellikaan, dochter van Els en Dick Pellikaan. Zij studeert Sociale Geografie in Nijmegen.

Drimmelen is de plek waar ik geboren ben. Waar ik thuiskom, na een aantal weken studeren en het studentenleven beleven in de grote stad. Waar ik thuiskom van vakantie. Waar ik vrienden heb die ik al mijn hele leven ken. Waar ik oude filmpjes ga kijken van vroeger. Waar ik niet over straat kan lopen zonder een bekende tegen te komen. Waar ik nog bekend sta als 'dat meisje uit de bocht van de Kuipershoek'. Waar je in de winter weer kunt schaatsen, op de Put. Het dorp waar iedere keer weer wat veranderd is en waar iedere keer wat nieuws is gebeurd. Het is dan wel geen wereldnieuws, maar het is Drimmels nieuws. En dat is ook heel belangrijk. In de dorpskrant, die ik iedere keer weer graag lees, lees ik over vroeger. Over wat de mensen uit het dorp beleefden, meemaakten. Want natuurlijk is er veel veranderd. Er zijn

nieuwe huizen. En nieuwe mensen. Ons schoolje is 'weg'. Het dorpsshuis is niet meer. Koninginnedag is veranderd. Kerstboomverbranding? Al jaren heb ik geen warme chocolademelk voor een kwartje meer gedronken. Er loopt ineens een zingende man bij iedereen binnen met allemaal, al dan niet rare, ideeën. Maar ik lees ook graag eens over nu. Want nog steeds is het leuk in Drimmelen. En fijn, om er thuis te komen, na een aantal weken studeren en 'feesten' in de grote stad. Ik vind het heerlijk in die stad hoor, maar het is geen Drimmelen. In Drimmelen gaan er voordeuren open als je ècht lang niet thuis bent geweest. In Drimmelen hebben we ineens een Herengrachtconcert en musicals van hoog niveau. We hebben er een mooie nieuwe school en jongeren van de basisschool van toen wonen er nu samen in een mooi huis.

Afgelopen zomer ben ik 2,5 maand op reis geweest. Een bijzondere en onvergetelijke ervaring. Mensen vragen: "Is zeker wel weer wennen, het Hollandse leven?". En dat is het zeker. Maar als je dan bij de familie Schuller binnenkomt, waar wordt gezegd: "Doe je schoenen maar uit en je voeten op de bank, want dat vind je altijd zo fijn!" en als je daarna in Oud-Drimmelen onder het genot van prachtige muziek een boekpresentatie bijwoont over de Biesbosch, waarbij de postbode je gedag komt zoenen, omdat ie 'wel heel lang geen post voor je heeft bezorgd', dan ben je meteen thuis. En hoe!

Annelie Pellikaan

WILT U DE DORPSKRANT STEUNEN?

Maak dan een bijdrage over op rekeningnr. 136024416 t.n.v. M.H.B. Rietveld inz. Dorpskrant Drimmelen.

Of verras iemand buiten het dorp met een abonnement op de dorpskrant voor € 10,= per jaar! Mail dan naar dorpskrant.drimmelen@hotmail.com

NIEUWE RIETAAK "DRIE GEZUSTERS"

Vorige maand is definitief gekozen om de stalen rietaak "Drie Gezusters", oorspronkelijk gemaakt eind 19e eeuw op de scheepswerf Van Suylekom te Drimmelen-dorp, te restaureren. De Stichting Tot Behoud van de Rietaak heeft bij diverse fondsen om subsidie gevraagd. Binnen enkele weken horen we meer. In het voorjaar komt de Drie Gezusters naar ons toe en is hij voor iedereen te bezichtigen. "Drie gezusters", onze nieuwe rietaak.

De eerste kennismaking

Het is zaterdag 9 januari 2010. Het wintert in Nederland, zoals elders in Europa. Adriaan Snoek, Hein Sommer, Olivier v.d. Klippe en ik trotseren het barre winterweer en reizen af richting Valkenburg bij Leiden. Het sneeuwt, waait en vriest. Hein is de zoon van de kunstenares mevrouw Sommer.

Olivier is de zoon van Mien v.d. Klippe. Hein en Olivier hebben veel verstand van oude vaartuigen. Deze oud-dorpelingen zijn voor ons van onschatbare waarde. Een zekere Herman ontvangt ons. Inspectie volgt.

Er wordt gemeten en geklopt met een hamer. Ieder detail wordt gevangen in een foto. Adriaan noteert braaf de toegeroepen maten op een stuk papier. Zijn vingers verkleumen. Uiteindelijk zoekt hij bevangen door kou de warmte op in de auto. Hein en Olivier gaan onverstoord

verder. Maar ook voor hen is er een grens aan zelfkastijding. In de loods van het museum wordt onderhandeld over prijs en het vervolg. Herman vraagt als vergoeding de onkosten die hij gemaakt heeft bij zijn reddingsoperatie. Wat hebben we in handen? Een aak met geschiedenis.

De aak heeft het verleden liggen in de Biesbosch. Zegt Hein: *in 20 jaar heb ik niet zo'n mooi model gezien. Ze heeft een ranke geveegde (gestroomlijnde) vorm. Ze heeft een mooie kop en geveegde kont. Wat opvalt, is de fraaie zeeg: de geraffineerde doorbuiging in de lengterichting.*

In mijn fantasie beschrijft hij de vormen en schoonheid van een mooi vrouwenlijf. Onderweg naar huis bespreken Hein en Olivier de opgemeten maten. In hun samenspraak lijken ze op te gaan in een jongensdroom die tot waarheid komt. Adriaan en ik doen er het zwijgen toe. Al rijdend richting Rotterdam vraag ik met enige schroom: *wat hebben we echt in handen? Een stuk roest zonder enige waarde?*

Die opmerking schudt de heren wakker. Zegt Olivier geprikkeld: *deze aak hoort bij de geschiedenis van Drimmelen-dorp. Ze heeft een emotionele waarde, die onbetaalbaar is. Je kunt een nieuwe aak nabouwen, dat zeker. Zo'n aak mist echter uitstraling. Heeft geen aura.* Hein valt zijn vriend bij: *dit model is niet na te bouwen. Dat lukt echt niet. Deze vorm is enig in zijn soort. De Drie Gezusters is een kunststuk, een schilderij. Eénmalig en uniek. Haar kont en voorsteven zijn weliswaar gaar en moeten vakkundig worden gerestaureerd. Maar... jullie krijgen straks een juweeltje van een aak in het dorp. En het mooie is: ze hoort er. Ze heeft haar plekje hervonden, dankzij jullie en steun van velen. Wees er dan zinnig op en koester haar.*

MARINAWEG 41A, 4924 AD DRIMMELEN

Dé watersportzaak van Drimmelen

**Ook ski's, wakeboards, speelbanden,
Jobe sportkleding en schoenen**

Vrijdag 2 en zaterdag 3 april a.s.

BTW vrije dagen!

DONATIE VAN EEN MADENAAR AAN DE STICHTING RIETAAK

Zoals u misschien uit de courant vernomen hebt, heeft het prins Frans Den Eerste behaagd om mij dit jaar te benoemen tot grootste juin van de May. Aan deze benoeming zit een klein bedrag vast van € 111,11 dat ik mag schenken aan een goed doel. Ik heb in al mijn wijsheid besloten om dit bedrag te schenken aan jullie project voor het opknappen van de rietaak. Reden: de rietaak is niet alleen een symbool voor het dorp Drimmelen maar voor alle dorpen van de gemeente Drimmelen. Iedere inwoner kan daar straks van genieten als het karwei af is.

Groeten van Jan van Gulp, Made

TWEDE CHEQUE VOOR WEBSITE

Op woensdag 17 februari om 16.00 uur heeft wethouder Jan de Jong (dorpsgericht werken) (foto links) de tweede cheque van het project 'Bewoners aan zet' aan Daniël Kerremans overhandigd.

Daniël Kerremans heeft via Adriaan Snoek van bewonersgroep 'Hart voor Drimmelen' het idee ingediend voor een website voor alle bewoners, verenigingen en clubs in het dorp Drimmelen. Hier kunnen activiteiten die worden georganiseerd voor de bewoners van Drimmelen dorp worden aangekondigd. Zo weet iedereen in het dorp wat er te doen is. Adriaan Snoek ontving voor de uitwerking van dit idee éénmalig € 350,- voor het bouwen en onderhouden van deze website.

06-53241454
WWW.BIESBOSCHYACHTING.NL

Verhuisbericht

Met ingang van 1 februari 2009 zijn wij verhuisd naar een andere locatie in Made. Ons postbusadres, telefoon- en faxnummer blijven ongewijzigd.

Van Meerwijk
Netwerk Notarissen

Raadhuisplein 1, 4921 ZJ Made
Postbus 20, 4920 AA Made
T (0162) 67 25 70
F (0162) 67 25 79
E info@notarisanmeerwijk.nl

www.notarisanmeerwijk.nl

Vooral uw FOTO Plezier

Altijd wat meer willen weten over de
camera of beeldbewerking ?
Ga naar www.digiaktief.nl

Wat doet Digiaktief ?

- Verzorging van lezingen, ook voor fotoclubs en AV verenigingen
- Workshops Beeldbewerking
- Workshops AV
- m.objects events
- Workshop Adobe Lightroom

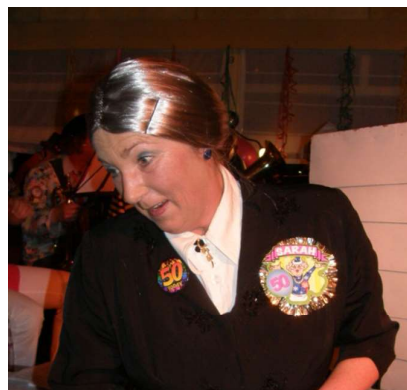
Henk Tulp, DigiAktief in Oosterhout, tel 0162-434397, info@digiaktief.nl
www.digiaktief.nl

Roel Eland 50 jaar op 6 januari 2010

Els en Simon Drost, nieuwe bewoners van de pastorie aan de Herengracht

Liesbeth Dilven 50 jaar op 5 februari 2010

Ad en Ada Rullens 50 jaar op 12 januari en 14 maart 2010

Lianda, dochter van Johan en Marjolein

“UIT DE OUDE DOOS” VERLEDEN EN HEDEN VAN DRIMMELEN-DORP

De Stationsweg omstreeks 1925. Alle huizen op de foto zijn verdwenen, op het meest rechtse huis na, hier woont de familie Van Dongen (Stationsweg 4). Op de plaats van het huis achter de witte bomen woont nu de familie Vermeulen op nummer 7.

